

עצם העניין

שי כרם

עצם העניין. מדור חדש. נועד לצעירים בגיל (ומותר לצעירים ברוחם). אם יש לך מה לתרום, להציע, להגיד, להלל, לשבח ולשאל — כתוב לעצם העניין, העולם הזה, ת"ד 136, תל-אביב. בכל שבוע יוגרל תקליט חדש לגמרי בין המשתתפים מיוזמתם במדור.

יש כל מיני בריחות שצוחקות על כל מיני עדות. אצלנו, כסמל לאי-טגרציה, מספרים בריחה שצוחקת על כל העדות:

● **האם מלפון הוא יותר ירוק או יותר ארוך? יותר ירוק, כי ארוך הוא רק לאורך, וירוק הוא גם לאורך וגם לרוחב.**

● **האם התנין יותר ירוק או יותר גומרי? יותר גומרי, כי ירוק הוא רק מבחוץ. גומרי הוא גם מבחוץ וגם מבפנים.**

● **אם לא צחקתם, חפשו לכם יחידה אחרת.**

נוער בחדשות

בת האדמו"ר

● **בת 16 לחופה**

הינדה בת ה-16, בתו של האדמו"ר מקרצניץ, שחצרו נמצאת בק"ק רחובות, עומדת להתחתן עם אברך בן 18 מגניירוק. גס'הוא, כמובן, בעל ייחוס. הוא נכדו של האדמו"ר מספינקא. הינדה, בעלת העיניים הכחולות והשיער הבלונדי, ארוחת מיוזרות ומתכוננת לחתונה, שתיערך בניירורוק. אחרי החתונה, הווג הצעיר יבוא להתגורר בארץ.

● **בן 15 לכלא**

נער בן 15 מקריית-ים נעצר לשלש מונה ימים. הוא חשוד בפרשת של תקיפת מיניות. הנער נעצר בעיקבות תלונתה של נערה מפגרת, שסיפרה כי הוא הפשיט אותה וניסה לאונסה.

● **איש אש מדורה**

נער בן 15, הלומד בחיפה, נעצר בחשד שהצית את חדרו בפנימייה. חבריו, שישנו בשעת ההצתה, הצליחו להימלט מהמקום ללא פגע. אולם לפנימייה נגרם נזק רב. כשהובא לפני השופט אמר הנער: "אני רק הבאתי את הגפרורים, ולא הצתתי. אני מבקש סליחה. לא אחזור על זה". השופט לא התרשם מההתנצלות, האריך את מע' צרו.

די?

● **שלושה צעירים מרחובות, יהודה אסולין (17) ניר צעירי (18) וניר אסולין (16.5), קיפחו את חייהם בתאונת דרכים. השלושה יצאו לבילוי בתל-אביב ברכב מסוג סטורואן. בשעה 9.30 הגיעו למחלף-יבין, והרכב הידרדר לשוליים. הנהג ניסה להחזיר אותו לכביש, אולם רכב מסוג פיגו פגע בהם בעוצמה מאחור. אמו של ניר צעירי אמרה: "ראיתי את ניר שוכב במיטה, רגליו ביבצו ממנה, הרופא יצא בכל רגע החוצה ואמר לי להתפלל חזק. כיוון הוא יצא ושתק, ידעתי מה קרה..."**

שאל ותן

מחה עליו

שלוש שנים אני מעריצה זמר מסויים. כל החיים שלי פכינו בגללו ירדתי בלימודים. ניתקתי קשרים עם חברות ורבותי עם ההורים. אני רוצה להפסיק ולא יכולה. מה לעשות? **שי המיואשת**

● **מיואשת חכיבה. אל תעשי כלום, זה יעבור עם הגיל, תראי...**
נסי גם לחשוב על אליך בתור אדם כשר ודם. גם הוא איתך, ישן ואפילו

הולך לשרותים). אפשר לאהוב אותה, למות עליה, אבל להרוס לעצמך את החיים בשבילו? לא כדאי, באמת שלא! קראתי בעיתון, ולא הבנתי: "קוויסי לינג" ו"עבודת סיספוס". רודך כהן

● **קוויסלינג: בוגד. משרת האויב.** מושג שנקרא על שמו של פוליטיקאי נורווגי בשם וידקון קוויסלינג, ששיתף פעולה עם הנאצים במלחמת-העולם השנייה.

עבודת סיספוס: ביטוי שמשמעותו עבודת-סרק. עבודה ללא תכלית. מקור הביטוי באגדה יוונית, המספרת על סיספוס, מלך קורינתוס, שנענש על ידי האלים כהעלאת אבן כבדה לראש ההר. בכל פעם שהגיעה האבן למעלה חזרה והידרדרה שוב למרגלות ההר. כמה עולה ניתוח פלאסטי באף?

● **כסכבות 1000 דולר.** שמעתי על מישהו שמצאה מנתח ב-7000 דולר. אחר-כך הוסיפה עוד 2000 על שפוצים. כדברים מהסוג הזה לא כדאי לחסוך. היכן אפשר לעשות ביטוח לאופ? נועז הייתי בכמה חברות-ביטוח, ולא הסכימו לכטח לי את האופנוע.

יוסי ברכה

● **רוב חברות-הביטוח אינן מעוניינות לבטח אופנועים.** הרווח קטן והסיכון גדול. סוכן אחד גם הסביר: "רוכבי האופנוע מחולקים לשלושה סוגים. אלה שהיו בכית-חולים, אלה שהם עכשיו בכית-חולים ואלה שיהיו בכית-חולים".

● **סוכנות-ביטוח אחת בתל-אביב מבטחת אופנועים.** תפוח שמה. את הכתובת והטלפון תמצא בדפי זהב.

אופנה

סתם זכוכית

היפהפיה שבתמונה אינה רוצה לספר מה שמה. לעומת זאת, היא מוכנה לספר על אופנה חדשה, שהגיעה

לפתח-תיקוזה: מישקפיים ללא מספר. "מהיום, לא צריך שיהיו בעיות בראייה כדי להרכיב מישקפיים", מגיד עה הבשורה מפתח-תיקוזה. מי שחש קה נפשו במישקפיים, הולך לחנות, בוחר במסגרת ומרכיב לה ערשות של זכוכית רגילה.

כשביל מה זה טוב? היא מסבירה: "זה מאוד מתאים לבעלי עיניים בהירות, מבליט את העיניים יותר טוב מאשר אפור. ויש גם עוד משהו. כשמרכיבים מישקפיים נראים יותר אינטליגנטיים".

סלנו

ניקינך

בחוף-גורדון נמצא באופן קבוע מתרחץ קשיש, בעל כלב פודל המוד המכונה ניקינך (הכלב, לא הקשיש). בכל פעם שהקשיש קורא לכלב בקול רם, מסתכלים בו הצעירים של החוף בפליאה. לפעמים גם מעירים לו "ששש..." תגיד את זה יותר בשקט!"
ומן רב עבר עד שאחד הצעירים הסביר לקשיש התמה: "ניקינך פירושו

לעשן סמים. בדרך-כלל אומרים את זה בשקט, ולא בקול-יקולות." בהטייה, אגב, זה הולך כך: נינפנתי, נינפננו, נינפתם. ולמה שגורם העי' שון: "התנפנפנו". הקשיש היה קצת בהלם, ומיד החליף לפודל את השם. רק הכלב המיסכן אינו מבין מדוע קוראים לו עכשיו דוגי.

צעדים ראשונים

בני שכטר

בני שכטר, רק בן 16, וכבר מקבל 50 דולר להופעה. שר בלהקת עבר הווה עתיד של עיריית פתח-תיקוזה. ובאופן עצמאי. עם הלהקה נסע להופיע בחו"ל

ועומד לנסוע בקיץ הקרוב לקנדה. אוהב לשמוע את ברונסקי ביט ואת גידי גוב.

● **אהב לשיר שירים שקטים ורומאנטיים.** "אני טיפוס רומאנטי", הוא מעיד על עצמו. בתקופה הקרובה הוא מתכוון להוציא תקליט-שירים. מילים מהתנ"ך כקצב הרוקנרול. "משהו מירד", הוא מבטיח.

לגבי שרות בלהקה צבאית הוא מתלבט. "מת לשרת בלהקה צבאית, אבל מצד שני רוצה להיות ביחידה קרבית".

אחרי השרות אין לו ספק מה הוא רוצה להיות: זמר! עוד פרט שיכול לעניין במיוחד את הבנות: לבני אין חברה.

בידוי

פיתה על החוץ

בטח קורה לכם לפעמים שאתם מתים מרעב. הבטן מקרקרת ואתם רוצים לקנות משהו שישביע את רעבוונכם. אבל מה? הכיס זועק. "הציי לו!" אתם מביטים בעצב בשקלים ה' אחרונים שנותרו, ותוהים כיצד אפשר לשבוע איתם. הנה הפיתרון:

ביפו מצויית זו ליד זו כמה מאפיות לפיתות. רגע, לא להיבהל. פיתות — הכוונה לא לאלה מהפלאפל, אלא לפיתות חמות וטריות, בהמן טעמים. זעתר, שומשום, פיצה, גבינה בולגרית, ועוד. כל חתיכה עולה 1.5 שקל טעמים, משיביע והעיקר — זול.

זוגות רומאנטיים יכולים לשלב עם הפיתה טיול בנמל יפו הישן, וכי יש דבר יותר רומאנטי, מאשר זוג צעיר הפוסע בלי-יורה על חוה'הים, ופיתות בידוי?

בימה חופשית

שוקל ירידה

זה עתה סיימתי שלוש שנות שרות צבאי, ומתוכנן שנה וחצי ביחידה קרבית שאותה נאלצתי לעזוב בגלל פציעה. שלוש שנים מחיי נתתי למדינה. עם השיחור והתחלתי לחפש עבודה. אין טעם להרחיב את הדיבור על קשיי התעסוקה של חייל משתחרר. אחרי איפושים מייגעים מצאתי עבודה (אמנית מבחינתי) כפקיד כתבי רתי-ביטוח. המשכורת המובטחת היתה

800 שקלים ברוטו, אך היה לי ברור שכחיל אני זכאי לפטור ממס. להפי תעתי הרבה הוברר לי שלא כך. פקיד-המס הבהיר לי (בחיוב מזולל) שזכאים לפטור ממס רק מי שעובדים בחקלאות, במלונאות או בתעשייה. אני, עלי-כן, לא זכאי לשום פטור. מעט השקלים שאני מרוויח חשד בים לי מאוד. המדינה לעומת זה, יכולה בלעדית: הרי זה ממש גול כיבשת הרש.

אגב, ידוע לי שבקנדה כל עסק מתחיל זכאי לפטור ממס בחמש השנים הראשונות. אני לא רוצה לאיים, אך בצר לי, אני שוקל ירידה מהארץ. יש גבול לכמות הנתינה. אני פשוט מרגיש פראייר!

● **פז שוררין, ירושלים**
את דעתכם על המתרחש במדינה, על עניינים פוליטיים, על מה שמכעיס ומה שמטריף — על כל אלה אתם יכולים לכתוב בפניה זו.

היו ימים

הסטירה הראשונה והאחרונה

● **הזמר יזהר כהן מספר על ילדותו ונעוריו:**

למולי, שנות-הנעורים שלי היו בשנות ה-60. הו, איזה שנים נהדרות אלה היו!

בתור נער האמנתי במהפכה הגדולה של הצעירים. היתה לנו תחושה חזקה של שליחות. חלמנו להביא את השלום, ומרדנו בכל המוסכמות של המבוגרים. הייתי טיפוס בוהמי כזה, שאוהב לנפץ מיסגרות. זה התבטא גם בצורה החיצונית, שיער ארוך, מכנסיי-ג'ינס עם טלאים, ועליהם סיסמות כמו "עשו אהבה ולא מלחמה".

או כולם הלכו עם שיער חלק, כמו הביטלס. אני הייתי בין היחידים בארץ

שהסתובבו עם שיער ארוך-מתולתל. בבית-הספר, למרות המרידה, הייתי תלמיד טוב. למרתי מוסיקה, בתלמה ילין והחלום הגדול שלי היה להיות מנצח-תימורת. ההורים שלי לא כל-יך אהבו את ההתמרדות, הם כל הזמן התלוננו ובעסו, אבל לא סגרו אותי בבית. נראה לי שהם התלוננו רק מפני שגם זה היה אז באופנה.

מהילדות המוקדמת יש לי שני יזכרונות חזקים:

כשהייתי בן 7, השתתפתי בפסטיבל יוקרתי לילדים, שאירגנה מפלגת מפא"י. עלייתי לבימה עם אקורדיון, שהיה גדול ממני, ושרתי שיר שחי-ברתי. אני לא אשכח שקראו בשמות הזוכים — ובמקום הראשון יזהר כהן, קיבלתי פרס של 50 לירות, זה היה המון כסף.

עוד זכור לי שכאשר הייתי בן 8, השתתפתי במקלה-ילדים בניצוחו של יצחק גרציאני. פעם, לפני אחת ההופעות, כשכולם התכוננו לעלות לבימה, ראיתי פיתאום בקהל את הורי. רצתי אליהם והתחלתי לדבר איתם. פיתאום הגיע אחד מילדי-המקהלה כבהלה ואמר: יזהר, כולם מחכים לך! רצתי בחזרה למקהלה וקיבלתי סטירה מצלצלת מגרציאני. זו היתה הסטירה הראשונה והאחרונה שקיבלתי בחיי.

כילד הייתי מאוד אינדיבידואליסט. אהבתי נורא בעל-יחיים, אני הייתי המציל, המושע והגואל של כל החיות בשכונה. הייתי מלמד ציפורים פצועות לעוף, וחופר קברים לחיות שמתו. הייתי רחפן כזה, אבל בכל זאת הייתי נורא מקובל, ותמיד הייתי במרכז הכיפה.

IN

● **שמי בזה מת'א. בן 22.** עובד בבית-קולנוע.

● **ססר:** אפיקורס בעל כורחו. אהבתי לקרא על ההוי המיני של הדרים.

● **סרט:** יומן חוף ברייטון. סרט מעולה. כדאי לראות!

● **בילוי:** אחרי הסרט...
● **לבוש:** ספורטיבי. ג'ינס, חול-צטי'רטיקו ונעלי-התעמלות.

● **זמר:** ריינווד באווי. אין אף-אחר שמגיע לרמה שלו.

● **ספורט:** טניס. אוהב לשחק אוהב לצפות. השחקן המוערך עלי: כריס אוורט.

● **תחביב:** סרטים. המון סרטים. ● **חברה:** יש. אוהב בחורות שאוהבות את אחרי-הסרט.

● **הכי אוהב:** להיכנס לקולנוע, להסתכל במסך ולהרגיש בעולם אחר. ● **הכי שונא:** כרברים כמיגר-שיהכדורגל.

● **חלום:** אחרי-הסרט, עם רקל ולש. אבל נראה לי שככל שהשנים חולפות, החלום הזה יהפוך לחלום שלה...

תקליטים

דייוויד באווי: אל תאכזבו אותי

דייוויד באווי בתקליט חדש, שנש-מע כהמשך לשני תקליטיו הקודמים בואי נקודת-החלילה. זה אומנם לא באווי של זיגי סטארס, אבל בשירים אחרים הוא מוכיח את כואי העישן והסטי של לפני תקופת המיסחוריות. העטיפה ציבעונית ומעניינת, ובסך הכל — מי שאוהב את באווי, יינה.

● **ארם "סוד"** מלרות שהתמלילים של אלונה קימחי נשמעים כמו פרקים מיומנה של נערה מתבגרת, הלחנים של יזהר אשרות מיסחורים ושרופים, וגם הקול של ארם לא בדיוק קולי-פעמונים. בכל זאת, התקליט, כמוצר פופ, בחחלט סביר, ומורגש שהושקעה בו עבודה רבה. הוא לא נופל ברמתו מתקליטים של סדרה וסמנטה. ארם גם אינו פחות יפה מדה, ואצל בנות ה-10 (שאליהן כנראה מכון התקליט) זה מה שהכי חשוב.

ביחות

עכשיו בגולני

כמה בריחות המגיעות מרני כהן, חייל בגולני. אלה הבריחות שרצות עכשיו ביחידה, הוא אומר.